

større eller ringere Frugtbarhed eller Evne til at producere Føde, hvoraf Fiskelinet afhænger, og naar man derfor taler om Havets udtømmelige Fiskerigdom, er det kun en Omstrivning for Haabundens Udtømmelighed og Evne til at give Udbytte.

Det er ogsaa derfor berettiget at undersøge denne megen Tale om Havets Rigdomme lidt nærmere og aldeles rolig overveje Forholdene. Fantastiske Forestillinger have saa lange bredet sig og været uimodsagte, fordi man har favnnet paa dette Omraade den mægtige Støtte, som Tal, sikre, paalidelige Kjendsgjængeres Tal, kunne give. Efterhaanden som de videnskabelige Undersøgelser og Fiskeri-Statistikken gaa frem, vil man nære og nære kunne faae Holdpunkter i Sagen. Desværre har der hidtil for Danmarks Vedkommende været gjort saa faare Bidet, udenfor rent videnskabelige Arbejder, for vore Fiskerier og for den Naturgranskning, der kan støtte dem. Men heldigvis har man andelseds naaet videre, og ved de hidtil fremkomne Oplysninger faar man da allerede saameget at se, at den klingende Fraase om Havets Udtømmelighed viser sig at være lagt over et Fantastibillede. Den endnu temmelig almindelige Mening om Havet har især sæstet sig ved den Forestilling, at dets Evne til at give Udbytte kan sættes over frugtbart Land. Hertil har en Udtalelse af det engelske Parlaments Kommission til Undersøgelse af Havfiskeriet (1866) bidraget sin Del. Den udfandt nemlig, at en Acre (omtr. 6 Ekpr. Land) godt dyrket Land hvert Aar frembringer 300 Centner Kjøb, men at en ligesaa stor Strækning Haabund hver Uge hele Aaret om frembringer ligesaa meget i Vægt af Fisk. Dette Udsagn har volbet og det vil endnu volde Fiskerierne ubodelig Skade og bidrage Sit til, at mange Penge og Kræfter ville gaa tabte i Fiskerijemed, som ikke ere ordentlig begrundede. Nære og nærtigere Undersøgelser, især af den tyske Kommission til Undersøgelse af de tyske Have, have nemlig vist, at der desværre kun er nogle faa Procent Sandhed i den opstillede Sætning. En Kvadratmil er = 2,277 engelske Acres; altsaa vil en Kvadratmil Land i det helbigste Tilfælde aarlig frembringe (30,000 × 2,277) 68,310,000 Pund Kjøb, medens en Kvadratmil Haabund skulde frembringe 52 Gange saameget eller 3,552,120,000 Pund. Det er disse Tal, som den tyske Kommission har kritiseret ved Hjælp af det statistiske Materiale, som har staaet til dens Raadighed.

Schleswig-Holstein har 312 Kvadratmil og driver væsentlig Kvægavl. Efter Biebachn (Statistik Deutschlands III. S. 505) frembringer det aarlig ialt 94,754,800 Pd. Kjøb foruden andre Agerbrugsprodukter. Fra Eckersförde fiskes der over et Fladerum af 14 Kvadratmil (= 78,750 Hekt.) ialt 2,469,300 Pund Fisk om Aaret, og fra Hela (udenfor Bugten ved Danzig) fisker man over en Strækning af 1,28 Kvadratmil (= 7,200 Hekt.) ialt 455,800 Pund Fisk. Dette giver for Eckersförde pr. Kvadratmil 176,379 Pund og pr. Hektar 31,4 Pund; ved Hela er Udbyttet pr. Kvadratmil 356,094 Pund og pr. Hektar 63,3 Pund, altsaa det Dobbelte. Men nu har Hela 3,405 Baadage om Aaret, medens Eckersförde fra sit over 5 Gange saa store Omraade kun har 7,100; og det er jo indlysende, at en Strækning paa 14 Kvadratmil ikke saaledes kan overfiskes af 7,100 Baade som 1,28 af 3,405. Rigtignok fisker ogsaa Fiskere fra Bugten ved Kiel paa det samme Omraade som de fra Eckersförde, og Udbyttet burde derfor sættes omtrent en Treiedel høiere, men da der er Distance om et Overfiskeri, tages denne Treiedel ikke med i Regningen. Opstiller man nu Regnskabet

for Udbyttet af een Hektar Land faar man	167	Pund aarlig,
" — " " — Karpedam faar man	153	— —
" — " " — Haabund ved Hela faar man	63,3	— —
" — " " — Haabund ved Eckersförde faar man	31,4	— —

Af disse Tal er Karpedamens Udbytte det nærtigste, fordi Agerbrugets Udbytte af Kjøb ikke faar Udbyttet af Skov og ufrugtbart Jord med i Regningen og derfor maa blive for høit ansat. De andre Tal give altsaa, at Udbyttet af Havet kun er det 0,2 og 0,28 dobbelte af Landets Udbytte (B. Hensen, Resultate d. stat. Beobacht. über die Fischerei an den deutschen Küsten. 1878. S. 169—170).

Der er altsaa i Virkeligheden ikke saa ringe en Ulighed imellem det godt dyrkede og frugtbare Lands Udbytte og Haabundens, selv om denne overfiskes stærkt; men Landets Udbytte er det største. Dette synes let fatteligt, al den Stund Haabundens Planter og Dyr ikke uden paa enkelte Steder leve saa sammentrængte som Planterne paa en dyrket Mark, hvor man lader Kvæg græsse eller hvor man dyrker Korn. Ved Siden heraf maa man dog heller ikke glemme, at Fangsten paa Fiskepladserne umulig kan være saaledes bestaffet, at den faar alle derværende Fiske i Nebstabet. Men alligevel vil den idelige Befiskning Dag ud og Dag ind tømme paa Beholdningen. Det hedder sig nu rigtignok, at Fiske andelseds søge til og erstatte Labet; dette er imidlertid tilbels en Bildfarelse, som hverken stemmer med de hidtil gjorte Erfaringer, der mere og mere lære os, at Fiskene ere saa temmelig stabile med Hensyn til deres Opholdssteder og ikke trække langt omkring, ikke mange Sneese Mil, eller i noget Tilfælde kan bevise. Det er derimod en Hovedregel for Fiskene som for alle andre Dyr, at de vende tilbage til